पर्तव्यम्,	पारयितव्यम्	पुपूर्षितव्यम्,	पेप्रीयितव्यम्;
परणीयम्,	पारणीयम्,	पुपूर्षणीयम्,	पेप्रीयणीयम्;
[1]पार्यम्,	पार्यम्,	पुपूर्ष्यम्,	पेप्रीय्यम्;
ईषत्परः-दुष्परः-सुपरः;	—	—	—
[2]व्याप्रियमाणः,	पार्यमाणः,	पुपूर्ष्यमाणः,	पेप्रीय्यमाणः;
व्यापारः,	पारः,	पुपूर्षः,	पेप्रीयः;
पर्तुम्,	पारयितुम्,	पुपूर्षितुम्,	पेप्रीयितुम्;
व्यापृतिः,	पारणा,	पुपूर्षा-पिपारयिषा,	पेप्रीया;
परणम्,	पारणम्,	पुपूर्षणम्,	पेप्रीयणम्;
पृत्वा,	पारयित्वा,	पुपूर्षित्वा,	पेप्रीयित्वा;
व्यापृत्य,	व्यापार्य,	व्यापुपूर्ष्य,	प्रपेप्रीय्य;
पारम् २, पृत्वा २,	पारम् २, पारयित्वा २,	पुपूर्षम् २, पुपूर्षित्वा २,	पेप्रीयम् २; पेप्रीयित्वा २.

(1045) "पृ प्रीतौ" (V-स्वादिः-1258. अक. अनि. पर.)

'प्रीतौ पृणोत्यृदन्तस्य, व्यायामे प्रियते पृङः।' (श्लो. 34) इति देवः।

अयं धातुश्छान्दस इति क्षीरस्वामिकाश्यपौ।

पारकः-रिका, पारकः-रिका, पुपूर्षकः-र्षिका, पेप्रीयकः-यिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि जौहोत्यादिकपिपर्तिवत् (1044) ज्ञेयानि। शतरि—[3]पृण्वन्-ती, इति रूपमिति विशेषः।

(1046) "पृङ् व्यायामे" (VI-तुदादिः-1402. अक. अनि. आत्म.)

'व्यायामः=उद्योगः। स च प्रवृत्तिमात्रम्।' इति धा. का. (2-83)।

'प्रीतौ पृणोत्यृदन्तस्य, व्यायामे प्रियते पृङः।' (श्लो. 34) इति देवः।

प्रायेणायम् 'वि, आङ्' इत्युपसर्गद्वयपूर्वकः।

पारकः-रिका, पारकः-रिका, पुपूर्षकः-र्षिका, पेप्रीयकः-यिका;

---

1. 'ऋहलोः—' (3-1-124) इति भावकर्मणोर्ण्यत्प्रत्ययः।
2. यकि, 'रिङ् शयग्लिङ्क्षु' (7-4-28) इति रिङादेशः।
3. 'स्वादिभ्यः—' (3-1-73) इति श्नुः विकरणप्रत्ययः। 'हुश्नुवोः सार्वधातुके' (6-4-87) इति यण्। णत्वम्।